

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá neformálními politickými sdruženími a organizacemi (tak zvanými něformaly) v Ruské sovětské federativní socialistické republice a především v Leningradě v druhé polovině 80. let a na začátku 90. let 20. století. Práce se snaží najít místo politických něformalů v rámci sovětské společnosti a v rámci perestrojky a také se pokouší přiblížit něformaly jakožto projev pluralismu v sovětské společnosti, zárodek multipartismu, strukturu alternativní oficiálním státním organizacím a silný politizační a radikalizační faktor pro široké vrstvy obyvatel.

První část je věnována teoretické stránce problematiky, ve které jsou představeny základní charakteristiky tohoto jevu, jeho různorodost, ideologické a sociální odlišnosti. Kromě toho jsou zkoumány vztahy něformalů k disentu, k demokratickému hnutí, vztahy mocenských struktur k něformalům a vztahy mezi něformaly samotnými. Také je zde prostor věnován osudu něformalů po rozpadu SSSR a jejich místu v rámci přestavby.

Druhá část se zabývá podrobnější situací politických něformalů na území Leningradu, který byl z hlediska neformálního hnutí a z hlediska reálných výsledků aktivit neformální politiky podstatným městem.